

**Національний
університет
біоресурсів і
природокористування
України**

**Факультет
ветеринарної
медицини**

НДІ Здоров'я тварин

**«ЄДИНЕ ЗДОРОВ'Я – 2022»
Матеріали Міжнародної наукової конференції**

**22-24 вересня 2022 р.
НУБіП України, м. Київ**

УДК 636.9.09:616-07:616.24-005

ДІАГНОСТИКА НАБРЯКУ ЛЕГЕНЬ У ДРІБНИХ ТВАРИН

Кондрацький М.К., здобувач вищої освіти ОС «Магістр»

Науковий керівник – Немова Т.В., канд. вет. наук, доцент

*Національний університет біоресурсів і природокористування України,
м. Київ*

Набряк легень – патологічний стан, зумовлений значним випотом рідкої частини крові в інтерстиціальну тканину легень з подальшим випотіванням в альвеоли, що клінічно проявляється тяжкою задишкою, ціанозом і клітливим диханням. Набряк легень є важким ускладненням різних захворювань і патологічних станів кардіогенного чи некардіогенного походження [1].

Кардіогенний набряк розвивається за застійної серцевої недостатності та підвищенні венозного гідростатичного тиску в легенях. [2]. Найчастіше кардіогенний набряк виникає в результаті слабкості лівої половини серця внаслідок розвитку декомпенсаторних механізмів за розвитку пороків серця, перикардиту, міокардиту чи інших патологіях, що супроводжуються ослабленням серцевої діяльності.

Некардіогенний набряк легень не пов'язаний з патологією конкретної системи організму та може виникати в результаті зниження осмотичного тиску плазми крові, підвищення судинного гідростатичного тиску, підвищення проникності кровоносних судин, спричинених отруєнням, стресом, алергічною реакцією, тощо.

Фізикальні обстеження дозволяють зробити припущення про можливий діагноз. Симптомокомплекс при цьому невідривно пов'язаний з причиною та ступенем вираженості набряку. При цьому в більшості тварин присутні тахіпноє, кашель або виражена гіпоксія, задишка змішаного типу, ціаноз видимих слизових оболонок. За тяжкого перебігу може бути виділення пінистої рожевої мокроти.

При аускультатії спостерігається відсутність хрипів на ранній стадії, пізніше

характерні, проте ледве помітні хрипи в кінці видоху та на початку вдиху; за тяжкого перебігу вони стають добре вираженими, а при пізній діагностиці хвороби – навпаки приглушеними. Для кардіогенного набряку характерними є шуми в серці та аритмія.

Спеціальна діагностика включає дослідження крові та рентгеноскопію. Показники крові дають уявлення про етіологію набряку (в першу чергу, про кардіогенне походження), а також про доцільність вибору медикаментозних препаратів при лікуванні.

Більш інформативною є рентгендіагностика: кардіогенний набряк характеризується м'якою інтерстиціальною затемненістю та швидким прогресом до альвеолярного патерну. У собак затемненість частіше локалізується в зоні легневих воріт. У кішок – затемненість плямиста, дифузна та фокусна. За лівосторонньої серцевої недостатності характерне розширення легневих вен, збільшення силуета серця. Набряк, зумовлений підвищенням проникності судин, більш виражений у каудодорсальних долях легень.

Хоча комплекс фізикальних та спеціальних обстежень дає чіткий діагноз, все ж слід диференціювати набряк від інших хвороб, зокрема бронхопневмонії, контузії (забою) легень, тромбоемболії легень, а також новоутворень органів грудної ділянки.

Список використаної літератури

1. Набряк легень. *Фармакологічна енциклопедія*. URL. <https://www.pharmencyclopedia.com.ua/article/1155/nabryak-legen>
2. Шубин.В. Отек легких. VETCONTACT Виртуальный журнал ветеринарной медицины мелких домашних животных. 2020. №8. С.5-7.